

GAZETE YBFL

SAYI 69

EKİM 2024

YENİ KADRO, YENİ PROJELER VE HİKÂYELER...

Yeni bir eğitim-öğretim dönemine merhaba diyoruz! Okulumuz, yeni idari kadrosuyla birlikte heyecan verici bir başlangıç yapıyor. Yeni öğretmenlerimizle birlikte, güzel bir yıl geçireceğimize ve hepimizin potansiyelini en iyi şekilde ortaya çıkaracağına olan inancımız tam.

Geçtiğimiz yıl 79 öğrencimizin YKS’de 30.000’e girmesi ve %1’lik dilimde yer alması, her yıl olduğu gibi gurur kaynağımız oldu. Projelerden YKS’ye, okul içi etkinliklerden Türkiye derecelerine kadar her alanda

elde ettiğimiz başarılar, çalışmalarımızın ve azmimizin en güzel göstergeleridir.

Bu yıl gazetemiz de yeniliklerle dolu! Yepyeni ekiplerimizle sizlerle buluşmak için sabırsızlanıyoruz. Gazetenin parçası olmak gibi bir düşünceniz varsa sakın çekinmeyin, çünkü bu ekiplerde herkese yer var. YBFL ailesi olarak bu yıl da yeni başarıları, yeni projelere imza atmaya hazırız.

Bol eğlenceli bir yıl olması dileğiyle...

Yücel Boru Fen Lisesi

Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru F.L. Adına Sahibi

Şinasi Kavlak

Yayın Yönetmeni

Sevgi Akbaba

TDE Öğretmeni

Yayın Kurulu

H. Kübra Tezcan

Editör

Yazım Kontrol Ekibi

Zehra Köse 11/E

Elif Rana Ünlü 11/A

Hilal Ecrin Zorba 11/E

Yazarlar

Şinasi Kavlak/Okul Mdr.

Özgü Kaygısız 12/D

Yunus Emre Kavak 12/E

Tuğçe Nisa Çiçek 10/A

Serra Gül Kaplan 11/E

Elif Sude Koca 11/C

Fatma Talmaç 11/C

Kevser Bostan 10/A

Elanur Sert 9/C

Eyüp İsa Güneş 10/B

Berrin Diyar İlhan 12/E

Yusuf Yılmaz 10/B

Gülşah Bayık 9/A

Elif Şura Koçak 10/B

Gülin Taşdemir 10/B

Fatma Beyza Kaplan 10/B

Dilek Topal 11/E

Dağıtım

Basılı ve Dijital

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

Sosyal Medya

@okulgazetesii/ Instagram

69. Sayı İçin Çalma Listesi

69. Sayı İçin Podcast

YBFL AİLESİ OLMAK...

KONUŞMA

Şinasi Kavlak/ Okul
Müdürü

Sevgili Öğrenciler, Kıymetli Öğretmenler ve Saygıdeğer Veliler,

Yücel Boru Fen Lisesi ailesine katılmaktan büyük bir onur ve mutluluk duyuyorum. Okulumuzun hem akademik başarılarıyla hem de sosyal ve kültürel alandaki faaliyetleriyle uzun bir süredir önemli bir yere sahip olduğunu biliyorum. Bu değerli mirası daha da ileri taşımak için sizlerle birlikte el ele vererek çalışacak olmaktan büyük heyecan duyuyorum.

Bizim önceliğimiz, akademik mükemmeliyeti hedeflerken, her bir öğrencimizin kendine özgü yeteneklerini keşfetmesine ve geliştirmesine olanak sağlamaktır. Geleceğin bilim insanlarını, mühendislerini, sanatçıları ve liderlerini yetiştirmek amacıyla, güçlü bir eğitim ortamı sunmaya devam edeceğiz. Okulumuzda sadece bilgi değil, aynı zamanda değerler, sorumluluk bilinci ve empati de ön planda olacaktır.

Sevgili öğrenciler, hedeflerinize ulaşmak için disiplinli ve azimli olmanız gerektiğinin farkındayım. Sizler, bu ülkenin geleceğini şekillendirecek bireylersiniz ve bizler de sizin yanınızda olacağız, size rehberlik edeceğiz. Yolunuz her ne olursa olsun, size güvenimiz tamdır.

Değerli öğretmenlerim, eğitimin en önemli unsuru her zaman sizlersiniz. Öğrencilerimizin hayatlarına dokunan, onlara yön veren sizler, onların başarısında en büyük paya sahiptir. Hep

birlikte, çağdaş, bilimsel ve yaratıcı yaklaşımlarla öğrencilerimizi geleceğe hazırlamaya devam edeceğiz.

Saygıdeğer veliler, sizlerin desteği, öğrencilerimizin başarısında hayati bir rol oynuyor. Okulumuz ve sizler arasındaki iş birliğini daha da güçlendirmek için elimizden geleni yapacağız. Birlikte, çocuklarımızın en iyi eğitimi almasını sağlayacağız.

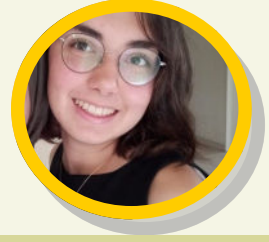
Yücel Boru Fen Lisesinde yeni döneme adım atarken hep birlikte büyük başarılarla imza atacağımıza inanıyorum. Birlikte çalışarak okulumuzu her alanda daha ileriye taşıyacak ve öğrencilerimizin en iyi şekilde yetişmelerini sağlayacağız.

Hepimize başarılı, sağlıklı ve mutlu bir eğitim yılı diliyorum.

Sevgi ve saygılarımla...

BİR 12. SINIFIN GÖZÜNDEN GEÇİP GİDEN GÜNLER GÜNLER

Özgü Kaygısız 12/D

ANI

9. sınıf; yeni bir okul, yeni bir şehir, yeni bir hayat... 9. sınıf çoğu arkadaşım için bir solukta geçmiş gibi olsa da benim için pek de öyle olmamıştı. LGS'ye iki hafta kala ailemin Kocaeli'ye tayini çıktığını duyunca ne kadar gerildiğimi tahmin bile edemezsiniz. Bir de üstüne pansiyonda kalmam gerekince resmen çıldırmıştım. Ama bir taraftan bu değişimin bana iyi geleceğini içimde bir yerlerde biliyordum. Tüm hayatımı ailemin yanında, gözetiminde geçirmiştım. Artık yavaş yavaş kabuğumu kırmam gerektiğinin farkındaydım.

Pansiyona adapte olma ve arkadaş bulma işini hallettikten sonra geriye tek bir iş kalmıştı: Hiç bilmediğim bir şehirde tek başıma otobüs yolculuğu! Neyse ki bu konuda da talih yüzüme güldü. Bana ailemden sonra bu konuda yardımcı olacak yol arkadaşımı ile tanıştım. Onun sayesinde yolları çok hızlı bir şekilde öğrendim. Artık tam olarak bir "liseliydim". İşte 9. sınıfım bu koşuşturma ile geçti.

10. sınıf kısaca kitaplar ve gitar... 10. sınıfta okuldaki zamanımın yarısını kütüphanede geçiriyordum. Okumaya öğretmenlerimin tavsiye ettiği kitaplarla başlasam da sonunda kendi sevdiğim türü ve yazarları buldum diyebilirim. Mesela çoğu yaşıtımın aksine eski kitapları okumayı daha çok sevdiğimi fark ettim. Kitap okurken bir yandan da geçmiş dönemin kültürel özelliklerini öğrenip günümüz ile karşılaştırmak bana inanıl-

maz keyif veriyordu. Özellikle *Ahmet Mithat Efendi*'nin kitaplarını okurken zamanın nasıl geçtiğini hiç anlayamıyorum.

Okuldan sonra ilk yaptığım şey gitar çalmaktı. Fark ettiyseniz çalmak demiyorum. Çünkü hâlâ akıcı bir şekilde çalabilecek kadar gelişmedim. Hiç öyle dışardan görüldüğü kadar kolay değilmiş. Gerçi ben Youtube'daki öğretmenlerden öğrenmeye çalıştığım için de zor gelmiş olabilir. Özel ders almadım sonuçta.

11. Sınıf sosyal anlamda en boş yılım oldu diyebilirim. Okul, DYK derken sadece ders çalışır oldum. Hafta sonları da pansiyonda kalmaya başladım. Ayda bir eve gidiyor evde bile ders çalışıyordum. Bir ara resmen robota dönüştüm. Umarım bu çalışmanın karşılığını bu sene alırım. Ve sonunda 12. sınıfım. Çok güzel üç yılı geride bıraktım. Harika anılar biriktirdim. Gerçek arkadaşlar edindim. Umarım herkesin lise yılları benimki gibi mutlu günlerle doludur. Yüzdük yüzdük kuyruğuna geldik. Şimdi ders çalışma zamanı!

BİRAZ HAYAT, BİRAZ SATRANÇ, BİRAZ DA MAGAZİN

SOHBET

Yunus Emre Kavak 12/E

Herkese merhabalar, ben Yunus. Size anlatmak istediğim birkaç şey var. İyi okumalar! Bir amacı olmalı insanın şu hayatta. Bir ideali olmalı. Ya birincilik için koşmalı, yarışmalı ya da hiçbir şey yapamıyorsa iyi bir insan olmak için uğraşmalı. “Hedefine, o ideale ulaşınca ne olacak?” diye sormayın. Bir müsabakada şampiyon mu oldu? Dünya rekorunu kıracak. Onu da mı kırdı? O zaman başka kimsenin kendi rekorunu geçmemesi için çabalayacak. Lakin bu yolu

öyle kolay bir yol sanmayın sakın. Siz altı boş bir değer için değil, en iyisi olmak için mücadele veriyorsunuz. Yılacak, yorulacak, bir gün kaybedeceksiniz. Pes etmenize ramak kalacak. Ancak pes ederseniz, pes ederseniz işte o zaman tüm emekleriniz bir hiç olacak. Bu yüzdendir ki pes etmeyecek, istesenez de edemeyeceksiniz. Burada, anlattıklarımın bu kısmından sonra size tanıtmak istediğim iki kişi var. Biri yaşayan efsane, gelmiş geçmiş en iyi satranç oyuncusu olarak kabul gören Magnus Carlsen. Diğeri ise ezeli rakibi Ian Nepomniachtchi. (Evet, soyadı biraz karışık olduğundan bundan sonra ona Nepo diyeceğim.) Aralarında geçen mücadelenin, rekabetin draması, konuya hakim olanla-

rın kalbine çoktan dokundu bile. Yaşananları kısacak özetlemek gerekirse: Dünya satranç şampiyonası 2 yılda bir oynanan bir müsabakadır. Bir tarafta halihazırdaki dünya şampiyonu, diğer tarafta ise sene içerisinde belirli zamanlarda gerçekleştirilmiş en üst seviye turnuvalardan gelen

diğer 8. oyuncu. Bu 8 oyuncu kendi aralarında son defa bir “adaylar turnuvası” oynarlar ve kazanan kişi şampiyonun rakibi olur. Dünya şampiyonasında ise 14 oyunda en iyi olan kişi kazanır.

Eşitlik durumunda ise oyun eşitlik bozulana kadar devam eder. Her maç 90 dakika artı hamle başına 30 saniye eklemeli, 40. hamleden sonra her iki tarafa 60 dakika temposunda oynanıyor. Günde yalnızca 1 maç oynanıyor. Yani dünya şampiyonluğu maçı, her iki tarafın da 2-3 haftalık bir süreçte çok ciddi efor harcayıp deyim yerindeyse “kafa patlattığı” sert bir süreç. Hele de şampiyonluğu kılpayı kaçırsanız! 2021 yılındaki şampiyonluk maçında Magnus ile Nepo karşılaşmıştı. Nepo her ne kadar sene içerisindeki elit turnuvalarda üstün başarı göstermiş ve adaylar turnuvasından zafere ayrılmış olsa da Magnus’un karşısında yenildi. Bu, bu Nepo için gerçek-

ten muhteşem bir darbeydi. 2023 yılına geldiğimizde Magnus, Dünya Satranç Federasyonu'nun yetersiz olmasını protesto etmek istediğini belirtti. Ayrıca bu sürecin psikolojik ağırlığından dolayı zorlandığını ve artık şampiyonluk maçına çıkmak istemediğini söyledi. Bunun üzerine Dünya Satranç Şampiyonluk maçına adaylar turnuvasının ilk iki oyuncusu katıldı. Bu iki oyuncu ise Çinli büyük usta Ding Liren ve bizim Nepo idi. Nepo, yıllardır her gün saatlerce antrenman yaptığı, hayatını adadığı bu sporda Ding Liren'e de kaybetti. Bu ise Nepo'nun aldığı 2. büyük darbeydi. Nepo günümüzde hala aktif ola-

rak satranç oynamakta. Yani aldığı bu iki büyük psikolojik darbeye rağmen hala pes etmedi. Bilin, fark edin diye söylüyorum: Nepo bile bu uğurda yaşadıklarına rağmen vazgeçemediyse biz de vazgeçemeyiz arkadaşlar. Yüzlerce saat çalıştığımız bir sınavdan geçer not almamak bile vazgeçemeyiz. Çünkü bizim idealimiz çalışmak. Çalışmak ve önce kendimizi, sonra toplumu en sonda tüm insanlığı daha "iyi" bir hale getirmek. Biz; açılan yolda, gösterilen hedefe, durmadan ilerleyeceğimize söz vermiş gençleriz. O yüzden durmak yok, yola devam. Çalışan, çabalayan herkese başarı dolu bir sene dilerim. Kolay gelsin.

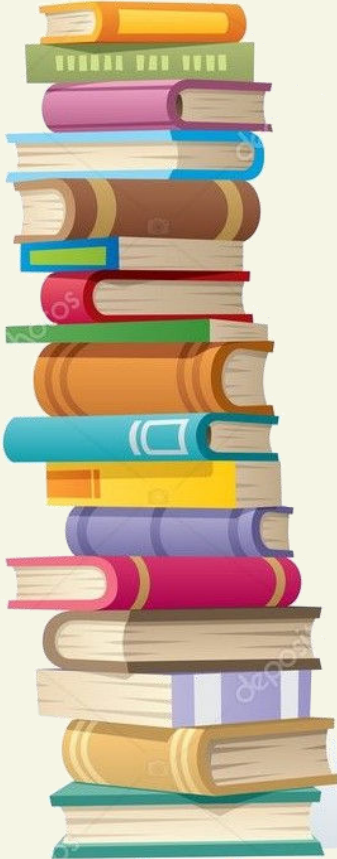
EDEBİYAT DERSİ

ANI

Tuğçe Nisa Çiçek 10/A

Saat 14.58 sandalyemde oturuyorum, önümde sıram, sıramda kalem kutum, yanında edebiyat kitabı ve şu an bu yazıyı yazıyorum.

Öğretmenim sıraların etrafında geziyor ve bize nasıl bu yazıya şekil verebileceğimizi anlatıyor. Sıkıldım biraz aslında okuldan. Okullar ne ara açıldı diye soruyorum kendime bir yandan. Zaman çok hızlı geçiyor, daha dün yeni mezun olmuşum şu an lise ikide bir edebiyat dersindeyim. Garip... İnsan ne çabuk büyüyor. "LİSE İKİ" bunu ortaokuldaki Tuğçe duysa inanmazdı zamanın bu kadar çabuk geçeceğine. Ama büyük de sayılmam, sadece "lise iki" der annem bana... O beni hala küçük bir kız olarak görüyor. Zaten küçük bir kız değil miyim? Bana niye bu kadar sorumluluk yükleniyor. Korkuyorum bir yandan, büyümek diyorum ne kadar cesurca. Büyüdükçe sorumluluğun artması beni gerçekten etkiliyor ve heyecanlandırıyor. Öğretmenim müzik açmış, içimde bir gülme tufanı var ama kurallar yönlendiriyor bizi; durduk yere gülemem, konuşmam, ayağa kalkmam... İşte sorun da bu "KURALLAR" kural denen bir şey olmasa ya da böyle bir ifade, terim kullanılmasa ne olurdu? Sorumluluk bilincimiz gider miydi? Büyüyoruz sonuçta, değişiyoruz büyürken topladığımız parçalarla... Saat 15.16 oturuyorum sandalyemde, önümde sıram, sıramda kalem kutum, yanımda edebiyat kitabı ve şu an bu yazıyı yazıyorum. Büyümekten korkmuyorum, korkmak istemiyorum; okuldan sıkılmıyorum, sıkılmak istemiyorum. Sadece kendimi olduğum gibi kabullenmek, yaşamak istiyorum ve öyle de yapıyorum...

“SABIR, KARARLILIK VE DİSİPLİN”

RÖPORTAJ-ŞİNASI KAVLAK

Serra Gül Kaplan 11E

Elif Sude Koca 11C

Fatma Talmaç 11C

Bizimle röportaj yapmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.

Ben teşekkür ederim. Sorularınızı bekliyorum.

Öncelikle bize biraz kendinizden bahsedebilir misiniz?

Çankırı’da dünyaya geldim. İlk, orta ve lise eğitimini Ankara’da tamamladım. Lisans eğitimini ise Gazi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Matematik Bölümü’nü 2006-2010 yılları arasında okuyarak bitirdim. 2013-2016 yılları arasında Şanlıurfa’nın Suroç İlçesi’ne bağlı Hacı Mahmut Yavuz Anadolu Lisesi’nde Matematik Öğretmeni olarak görev yaptıktan sonra 2016 yılından itibaren Gebze Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi’nde Müdür Yardımcısı, Müdür Başyardımcısı ve Müdür Vekilliği olmak üzere çeşitli idari görevlerde bulundum. 16 Temmuz 2024 tarihinden itibaren okulumuzda Müdür olarak görev yapmaktayım. Evli ve bir çocuk babasıyım.

Hayat felsefeniz nedir?

Benim hayat felsefem, merakla öğrenmeye devam etmek, insanlara yardımcı olmak ve her duruma anlayış ve empatiyle yaklaşmaktır. Sürekli gelişim ve başkalarına katkı sağlamak, anlamlı bir yaşamın temelidir. Bilgi ve anlayışın insanları geliştirdiğine, daha iyi bir dünya yaratabileceğine inanıyorum.

Bugünkü başarınıza ulaşmak için nasıl bir yol izlediniz?

Bugünkü başarımla, sürekli öğrenmeye ve kendimi geliştirmeye olan tutkum saye-

sinde gerçekleşti. Her gün yeni bilgiler edinip, kendime uzun vadeli hedefler koyarak küçük adımlarla ilerledim. Karşılaştığım zorlukları birer öğrenme fırsatı olarak görüp, gelişimime katkı sağlayacak her deneyimi değerlendirdim. Sabır, disiplin ve kararlılık bu yolda bana en çok yardımcı olan unsurlar oldu.

Şu ana kadar en büyük hedefiniz neydi? Bundan sonraki hedefiniz nedir?

Şu ana kadar en büyük hedefim, sahip olduğum bilgi ve yetenekleri sürekli geliştirerek, insanlara en iyi şekilde yardımcı olabilmektir. Öğrenmeyi ve gelişmeyi hiç bırakmadan, faydalı olabileceğim alanlarda katkı sağlamayı amaçladım. Bundan sonraki hedefim ise, öğrendiklerimi daha geniş bir kitleyle paylaşarak, insanlara daha fazla katkı sağlamak ve kendimi hem profesyonel hem de kişisel olarak geliştir-

meye devam etmektir. Yeni fırsatları değerlendirip, sürekli bir öğrenme ve yenilenme sürecinde olmayı amaçlıyorum.

10 yıl önceki siz hayatınızın bu şekilde ilerleyeceğini tahmin eder miydiniz? 10 yıl sonraki kendinize bir not bırakmak istersin misiniz?

10 yıl önceki halim, hayatın bu şekilde ilerleyeceğini tam olarak tahmin edemedi. Ancak, öğrenmeye ve gelişmeye olan tutkum sayesinde büyük adımlar atabileceğimi hep hissettim. Yolun her anı sürprizlerle dolu olsa da, disiplin ve kararlılıkla hedeflerime yaklaşacağımı biliyordum. 10 yıl sonraki kendime not: "Bugünkü hedeflerini ve değerlerini hatırla, çünkü onlar seni buraya getirdi. Yeni fırsatlara açık olmayı, öğrenmeye devam etmeyi ve hayata merakla yaklaşmayı bırakma. Yolu ne kadar ilerlemiş olursan ol, gelişim ve katkı her zaman önceliğin olsun."

Çalışkan bir öğrenci miydiniz?

Evet, çalışkan bir öğrenciydim. Öğrenmeye büyük bir merakım vardı ve derslerime düzenli bir şekilde odaklanırdım. Sadece notlar almak için değil, gerçekten anlamak ve kendimi geliştirmek için çaba gösterdim. Disiplin ve sorumluluk bilinci, akademik başarımın temelini oluşturdu.

Yapmaktan zevk aldığınız hobileriniz var mı?

Evet, yapmaktan zevk aldığım hobilerim var. Kitap okumak, yazı yazmak ve çeşitli konularda araştırmalar yapmak benim için keyifli. Ayrıca, doğada yürüyüş yapmak ve yeni şeyler öğrenmek de beni mutlu ediyor. Bu aktiviteler, stres atmamı sağlarken aynı zamanda kendimi geliştirme de yardımcı oluyor.

Tabii her şeyden de öte eşim ve oğlumla birlikte vakit geçirmek, yeni yerler keşfetmek benim en çok düşlediğim ve mutlu olduğum anlardır diyebilirim.

Okulumuza bu yıl katıldınız, genel olarak okulu nasıl buldunuz?

Okulumuzu genel olarak çok olumlu buldum. Eğitim ortamı destekleyici ve öğretmenler öğrencilere gerçekten önem veriyor. Onların başarısı için var gücüyle çalışıyor. Ayrıca, okulun sunduğu olanaklar ve etkinlikler, öğrenme deneyimini zenginleştiriyor. Arkadaşlık ilişkileri ve sosyal etkinlikler de oldukça güçlü; bu da okul atmosferini daha sıcak ve samimi kılıyor. Kısacası, aranızda katıldığım için ve burada sizlerle birlikte olduğum için mutluyum.

Öğrencilerimize vermek istediğiniz tavsiyeler nelerdir?

Öğrencilerimize birkaç tavsiyem var:

- 1) Çalışma alışkanlıklarınızı düzenli hale getirin. Küçük ama sürekli adımlar, büyük başarılar getirir.
- 2) Her konuda sorular sorun ve yeni şeyler öğrenmeye açık olun. Merak, öğrenmenin en güçlü itici gücüdür.
- 3) Zamanınızı etkili bir şekilde yönetin. Önceliklerinizi belirleyin ve plan yapın.
- 4) Zorlandığınız konularda öğretmenlerinizden ve arkadaşlarınızdan yardım isteyin. İşbirliği önemlidir.
- 5) Kısa ve uzun vadeli hedefler belirle-

yin. Hedefleriniz, motivasyonunuzu artırır.

- 6) Arkadaşlık ilişkilerine önem verin. İşbirliği ve destek, hem akademik hem de sosyal gelişiminiz için değerlidir.
- 7) Ders dışındaki aktiviteleri de ihmal etmeyin. Spor, sanat veya hobilerle denge kurmak önemlidir.

Hangi yeteneğe sahip olmak isterdiniz?

Hangi yeteneğe sahip olmak isterdim sorusuna, müzik ya da resim yeteneği yanıtını verirdim. Müzik yapmak, herhangi bir enstrüman çalmak ya da düşündüklerini resmetmek duyguları ifade etmenin ve insanlarla bağ kurmanın harika bir yolu olduğuna inanıyorum.

İleriye dönük planlar yapan tiplerden misiniz, yoksa anı yaşamak daha mı önemli?

Her iki yaklaşımın da önemine inanıyorum. İleriye dönük planlar yapmak hedefler belirlememe yardımcı oluyor, ancak anı yaşamak da hayatın tadını çıkarmak için önemli. Dengede kalmaya çalışıyorum.

Asla yapmam dediğiniz şeyler var mı?

Evet, asla yapmam dediğim şeyler var. Bunlar genellikle değerlerime ve prensiplerime ters düşen durumlar. Örneğin, başka-

larına zarar vermek ya da adaletsiz davranmak benim için kabul edilemez.

Meslek seçimi sizce önemli midir? Meslek seçimi konusunda kararsızlık yaşayan biz gençlere ne söylemek istersiniz?

Evet, meslek seçimi oldukça önemli. Bu, yaşam tarzınızı, mutluluğunuzu ve kişisel tatmininizi etkileyen bir karar. Kararsızlık yaşayan gençlere ise, ilgi alanlarını ve yeteneklerini keşfetmelerini öneririm. Farklı deneyimler edinmek veya gönüllü projelere katılmak, hangi alanın sizi daha çok çektiğini anlamana yardımcı olabilir. Unutmayın, hayatınızdaki en önemli şeylerden birisi sevdiğiniz bir işi yapmak olacaktır.

Son olarak bizim sormadığımız sizin söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Son olarak, yaşamda esnek olmanın ve değişime açık olmanın önemini belirtmek isterim. Hedeflerimiz değişebilir ve yeni fırsatlar karşımıza çıkabilir; bu yüzden her zaman öğrenmeye ve gelişmeye hazır olmak faydalı olacaktır. Teşekkür ederim.

GAZETEMİZE NASIL YAZI GÖNDEREBİLİRSİNİZ ?

1. İlgilendiğin konudaki yazılarını word'e yaz. Yazım hataları önemli değil onları yazım ekibimiz kontrol ediyor.
2. Dikkat çekici bir başlık ekle.
3. Yazının sonuna ismini, sınıfını ya da ünvanını ekle.
4. Yazını "ybfl.gazete@gmail.com" mailine gönderebilirsin.
5. Yazın değerlendirilmeye alınır.
6. Bir sonraki sayımızda yer alır.

DETAYLAR:

- Araştırma yazılarına kaynak eklemeyi unutma
- Yazında kullanılmaması istediğin materyalleri eklemeyi unutma
- Yazar kısmına eklememizi için kendi fotoğrafını göndermeyi unutma

DİL VE MUHAKEME

DENEME

Dilek Topal 11/E

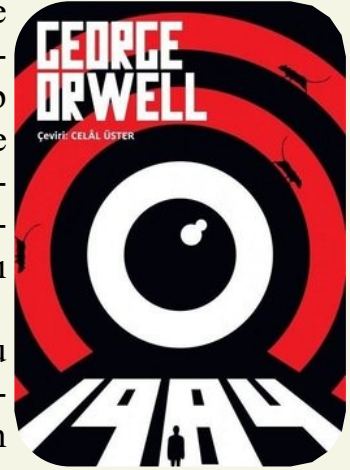
Türkçede yaklaşık 78 bin ana kelime olmasına rağmen nüfusun büyük kısmının günlük yaşantısında kullandığı kelime sayısının neredeyse 400'ü aşmadığını biliyor muydunuz? Dilin “BİNde BEŞ”i! Bu, genellikle eğitim durumundan kaynaklanan kelime dağarcığının geniş olmaması ya da düşünme tembelliğinden dolayı tekdüzelige başvurup aynı kelimelerin devridaim edilmesinin bir sonucudur. Fakat

**DÜŞÜNEMEYEN,
SORGULAYAMAYAN
ROBOT TİMSALİ
BEŞER...**

ikinci sebebe ek olarak bir sorun daha vardır ki işte bu belki de en içler acısı olanıdır: İletinin ifade edildiği şeklini bozmak. Evet, “değiştirmek” değil, “bozmak” demeyi tercih ettim. Çünkü ikisi arasında bir fark var. İlki her iki anlama gelebilecek durumdayken (olumlu veya olumsuz) diğeri net bir şekilde “kurulu olan bir düzeni kötü hâle getirmek” manasına geliyor. İletişim, tıpkı ekmek ve su gibi, insan yaşamının tartışmasız en önemli gereksinimlerinden birisidir. Çünkü insan fitratı gereği başkalarıyla düşünce ve duygularını paylaşmaya, kimi zaman derdini anlatıp derman bulmaya, kimi zaman da sevincine sevinç katmaya hep iletişim sayesinde ulaşmıştır ve iletişimin en etkili yolu da dildir. Asırlardan

beri onun engin kelime havuzu içerisinde kalbimizdekileri ve zihnimizdekileri en etkili biçimde yansıtacak ifadeleri ayıklayıp sonra da yine onun kurulu düzenindeki yapboz parçalarını tamamlıyoruz.

Lâkin tüm bu mühim vasıtacılığına rağmen sizce de dilin bu engin havuzunu buharlaştırıyor, havuzun rengini bulanıklaştırmıyor muyuz? “1984” bu konuyu en iyi anlatan kitaplardan birisi. Kısaca bahsedecek olursam insanların katı rejime karşı isyan etmelerini, “düşünce serbestliği” gibi toplumun en temel hakkı olan bazı tabirleri kullanmalarını ve içerik yönünden “düşünmelerini” kısıtlamak için dilde yeniliğe gidiliyor. Fakat diğer pek çok dilde olduğu gibi kelime dağarcığını kümulatif olarak artıran değil, en azami ölçüde daraltan bir yenilik. Kullanılacak

kelimeler ise en az sayıda heceden ve söylendiğinde düşünmeye fırsat bırakmayacak türden. Sıfat, zamir, zarf... hepsi en az sayıda. Örneğin iyi dururken “çok iyi”, “muhteşem”, “harika”, “müthiş” gibi sıfatlara ihtiyaç yoktur. Aynı zamanda “kötü”ye de. Çünkü çok iyi demek için “artıyı”, daha da iyi demek için “çiftartıyı” ve iyinin zıttı olan kötü ifadesini dile getirebilmek için “yokiyi” demeniz yeterli olacaktır. Pek çok kavramın dilden çıkarılması bireylerin bu kelimeler olmadan düşünmesini zorlaştırır ve adeta rejimin birer kölesi haline getirir. Düşünemeyen, sorgulaya-

mayan robot timsali beşer... Bu, insanların zihinleriyle oynamanın başka bir deyişle muhakeme yetilerinin sınırlandırılmasının en etkili yollarından birisinin “dil” olduğunu gösteren bir uygulamadan başka bir şey değildir. Özetle dil-iletişim-düşünme birbirinden ayrılmaz bir üçlüdür. İnsana verilmiş en güzel nimetlerden biri olan hatta insanı diğer canlılardan ayıran muhakeme/akletme melekesi ile dil arasında ayrılmaz bir bağ bulunduğundan biz biz olalım dilin bu insicamlı havuzunu berrak tutmaya gayret gösterelim...

OLAMADIĞIMIZ ŞEYLER

DENEME

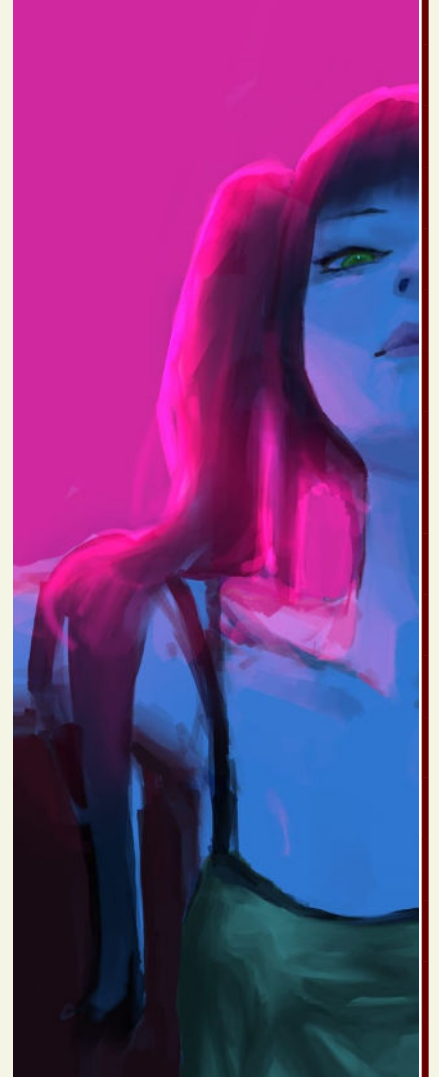
İnsanlar çevreye adapte olmak ve bir yere ait olmak isterler. Etrafındakilerin sahip olduklarına, eşyalarına, huylarına ve yaşamlarına sahip olmak isterler, özellikle de genç ve kendini bulma arayışında olan ve özgünlüğü unutan insanlar.

Sosyalleşmeyen insan yoktur. Önceden de hep sosyalleşirdik, şimdi de sosyalleşiyoruz ama farklı bir şekilde. Özellikle de genç kuşağın kullandığı sosyal medya mecraları, insani bir duygu olan “özenme” duygusunu fena halde tetikliyor.

Özeniyoruz, neden özenmeyelim ki? Sosyal medyada sahip olmak istediğimiz bir sürü özellik ve eşya var, olmak istediğimiz kişiler var. Genç kuşak olarak bu harika kişilere ve mükemmel hayatlara o kadar odaklanıyoruz ki kendi hayatımızdaki hiçbir şeyden tatmin olmuyoruz, “tatmin olma” duygumuzu kaybettik. Bir süre sonra adapte olamadığımız, onlar gibi olamadığımız için kendimizi suçluyoruz ve mükemmelliği normalleştiriyoruz. Ama burada bir problem ortaya çıkıyor: Mükemmellik ulaşılmaz olan bir mertebedir. Oluyoruz, olduğumuzu beğenmiyoruz, olmayan bir şeyi olmaya çalışıyoruz.

Fatma Beyza Kaplan 10/B

Çizim: Ezel Deniz Ünlü

KENDİNİ GELİŞTİRMEK

DENEME

Her insan hayatının belli döneminde ders çıkarabileceği olaylar yaşar. Bazen yaşadığımız bu durumlar üzerimizde büyük etki yaratır. Bu etki uzun bir süre peşimizi bırakmaz. Bir süre sonra nasıl olsa alışırım deyip görmezden geliriz. Ama bu olaylar birikir birikir ve bize yük olurlar. Bizim yapmamız gereken bu olayları görmezden gelmek değil, bu olaylara çözüm bulmaktır. Bir insanın yaşamı boyunca bulacağı bu çözümler onu şekillendirir ve onu geliştirir. Peki bu çözümlerin yani bu gelişme dediğimiz şeyin bir sınırı var mıdır? Bir insan her konuda gelişebilir mi ya da bir konuda en fazla ne kadar gelişir? Bu sorulara cevap vermeden önce bir insanın gelişmek için hangi şartları sağlaması gerekir, onu cevaplayalım. Bir insanın gelişimi sırasında çevre çok önemli bir etkidir. İnsanlar ister istemez çevresine göre şekillenir. Çevreden etkilenmemek için insanın çok büyük bir iradeye sahip olması gerekir. Çevresindeki doğru ve yanlış ayırt edebilmelidir ve bir insan gerçekten gelişmek istiyorsa tembellik yapmayı bırakmalıdır. Üşengeç bir insan, her yaşanan olayın çözümünü erteleme eğilimindedir.

Ertelemek yerine yapılması gerekeni zamanında yapmak önemlidir.

Bu şartları sağlayan bir insan gelişebilir.

Şimdi sorduğumuz soruları cevaplayabiliriz. Ben, bir insanın bir sınırı olduğuna inanmıyorum. Her insan, bir şeyi başarmak istiyorsa çabalar ve çabalarının karşılığını alır. “Ben bu konuda yeteneksizim, hiçbir şeyi başaramıyorum.” demek tamamen bir bahanedir. Bir insan aynı anda hem dil öğrenmek hem matematik çalışmak hem de spor yapmak isterse bunu başarabilir. Tabii bunun için zaman da önemli bir etkidir. Yeterli zamanı olan bir insan zamanını planlı bir şekilde kullanırsa kendini, istediği kadar geliştirebilir ve her bir insan birçok değil de bir dalda gelişmek istiyorsa o konuda daha fazla yoğunlaşırsa bu konuda istediği seviyeye gelebilir. Tabii bunlar benim düşüncelerim. Bunlara katılıp katılmamak size kalmıştır.

Gülin Taşdemir 10/B

Aklımdan Düşmüyorsun

Bir gün seni tekrar görür isem
Yağmurun altında bekler isem
Kirazlar ile de yağar isem
Göz harelerinde dinlenirim.

Bir bir dökülür çehremden seninle iken
Sensedliğime kanıt izlerim çökerken
Gönlüm tiremez ise hasretini çeken
Göz harelerinde ben de dinlenirim.

Gülüşlerimiz beraber idi cerre çıkınca
Valeylalarımız hep eşikti kendilerince
Dilhun gönlümüz de kavuşurdu ırakla-
sınca
Göz harelerinde ben de senle dinlenirim.

Elif Şura Koçak 10/B

28 EYLÜL 1538: PREVEZE DENİZ SAVAŞI

TARİH

Osmanlı yükseliş dönemi padişahı Kanuni Sultan Süleyman'ın karşısındaki Hıristiyan ittifak, Akdeniz'de egemen olmayı istiyordu. Barbaros Hayrettin Paşa komutasındaki Osmanlı donanmasına karşı zafer kazanmak ve bu büyük gücün hakimiyetine son vermek de ittifakın başlıca gayelerindendi. Haçlı donanması Osmanlı'dan 60.000 asker ve 608 gemi ile sayıca pek fazla, üstelik dünya tarihinin en büyük donanmalarından birine sahipti. Komutasından ise dönemin güçlü amirallerinden birisi olan Andrea Doria sorumluydu. Hâl böyleyken Hıristiyan ittifak galibiyete kesin göz ile bakıyor, Türklerin kazanmasına ihtimal dahi vermiyordu. Osmanlıya zafere karşı ümidini asla kesmemiş, canla başla mücadele etmişti. Haçlı donanması Korfa adasının (Yunanistan) çevresinde toplanınca Preveze Deniz Savaşı da başlamıştı. Büyük hükümdar Kanuni Sultan Süleyman'ın emri ile Barbaros Hayrettin Paşa Osmanlı donanmasının komutasına geçti. Yanında ise Salih Paşa, Seydi Ali, Turgut Reis gibi önemli gemiciler vardı. Gücünü birlik ve beraberlikten alan Osmanlı, bu denli büyük bir donanmayı bozguna uğrattı. Barbaros Hayrettin Pa-

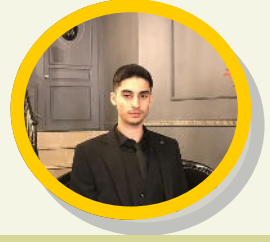

şa da adını altın harflerle tarihe yazdırdı ve 28 Eylül 1538'de donanmamızın destansı mücadelesi unutulmaz bir zaferle sonuçlandı. Osmanlı topraklarında ise bu eşsiz galibiyet gurur ve sevinç içerisinde kutlanmıştı. Peki bu denli büyük bir zafer Osmanlı'ya ne katmıştı? Söz konusu savaşta elde edilen başarı Osmanlı'nın Akdeniz üzerindeki gücü ve kontrolünü arttırdı. Böylece Akdeniz'de Türk hakimiyeti başlamış oldu. Halkın devlete olan güveni arttı, ekonomi canlandı. 28 Eylül 2024 ise böyle değerli ve efsanevi zaferin 468. yıldönümü!

Gülşah Bayık 9/A

BARDAĞIN DOLU TARAFINA BAKABİLMEK

Yusuf Yılmaz 10/B

DENEME

Zaman mıdır insanı değiştiren yoksa insanlar mı büyüdükçe bakış açıları değişir? Eskiden, küçükken daha renkli gelirdi dünya, şimdi ise kara ve denizlerden oluşmuş dolu bir küre sadece. Hayat sizce herkese eşit davranır mı? Bana sorarsanız kesinlikle hayır. Öyle ki zengin insanların evcil hayvanları bile çoğu zaman yoksul insanlardan daha rahat bir hayat sürer ve bu büyük ihtimalle sonsuza dek de böyle gidecek. Yoksullar hep yoksul, zenginler hep zengin. Ama yoksulken bile mutlu insanlar vardır. Buradan anlayacağımız: mutluluk sadece parayla olacak bir iş değildir. Arkadaşımın veya ailemle geçirdiğim iki dakika bile bu dünyadaki en değerli şeydir benim için. Bana kalırsa mutsuz olanlar bardağın dolu tarafına bakamayan insanlar içindir. Bazı insanlar yağmurdan nefret eder. Bunlar bardağın dolu tarafından bakamayanlardır. Bardağın dolu tarafından bakabilenler ise yağmurun altında bazen dans eder bazen de sessizce su damlalarını dinlerler yani kısaca bu insanlar anı keyfiyle yaşayabilenlerdir. Belki yağmurda dans ettikten sonra hasta olacaklar ama mutluluk; bir sonraki anı düşünerek gelmez, gelemez! Bana soracak olursanız zengin olsanız da yoksul olsanız da anın tadını çıkar-

mayı bilmedikçe asla mutlu olamazsınız. Hayata hep dolu tarafından bakın. Kış geldi mi soğuklar geliyor diye üzülmeyin de arkadaşlarımla kartopu oynayabilirim diye sevinin. Bu yüzden küçükken dünya daha renkli gelir çünkü çocuklar bardağın dolu tarafından bakabilen en başarılı varlıklardır.

Eğer Olursa

**Eğer olursa sevmek seni günah bana
Bil ki olurum ben en günahkar insan bu dünyada**

**Eğer olursa hakim bir gün nişyan bana
Bil ki ölümdür tek çare bu gamlı dünyada..**

**Eğer kuşkun varsa baver bana
Bil ki o da olmazsa tek çare maalesef cüda..**

**Ey şarab-ı kevserim kulak ver bu biçare hâmûşa
İşte bak geldi vakti cüda**

**Yaralı gönül hüznle dolu geceyi yorma
Et nasuh tövbeni de beni de kendini de vebale koyma..**

IS IT RIGHT TO POLLUTE ENVIRONMENT FOR ECONOMIC IMPROVEMENT?

ESSAY

After industrial revolution countries started to grow, industry separated to too many ways and employment increased although air, water and solid contamination got bigger. Even this enhance in industry numerous of people like me strictly defend that pollution based on industry should prevent just because environment is not just for us there are a lot of species around, if we destruct ecosystem we can face with serious issues and if we reach the top of pollution our economy will degree what ever we do.

To start my words, this environment is not just our home there are a lot of species existing like animals, plants and several kind of microorganisms.

We all live together and when we contaminate our environment we also destroy their home due to the fact of polluting

our environment we can cause serious issues like devastating ecosystem.

As I referred so far, we can cause destruction on ecosystem if we do not take our precautions. Even so many people do not pay attention to ecosystem yet it has a big charge on our life. For example, if plants disappear due to solid pollution, they cannot produce enough oxygen, and if other species cannot use oxygen, they cannot produce the carbon dioxide that plants need.

Due to devastation on ecosystem there will be profound problems like respiration problems, increases on agriculture and decline on trade.

Thirdly, increases in product quality due to pollution, especially in agriculture, will seriously affect trade relations and marketing. If we do not care about contamination we lead to nature to nature when it reach the highest level our trade will start to fell down.

Briefly even industry developed our humanity trough years it also brings pollution with itself. We must be aware of consequences that contamination will cause and search the way of producing which do not or not much pollute our environment.

Berrin Diyar İlhan 12/E

İNŞAN KARAKTERİYLE Mİ DOĞAR YOKSA SONRADAN MI ŞEKİLLENİR?

DENEME

Bence bu konuda farklı görüşe sahip bir çok insan vardır. Kimine göre insan karakteriyle doğar kimine göre de deneyimler bizi şekillendirir. Bana soracak olursanız ben deneyimlerle bir karakter edindiğimiz görüşündeyim. Hatta sadece deneyimler de değil içine doğduğumuz kültür, bizi yetiştiren ebeveynler, hayat boyu karşılaştığımız engeller, bu engellere karşı direncimiz... Bunlar gibi birçok etmenin bizi etkilediğini düşünüyorum. Doğduğumuz andan itibaren etrafı gözlemlemeye başlarız. Farkında olarak veya olmayarak... Ebeveynlerimizin davranış ve hareketlerini gözlemleyerek olaylara nasıl tepki verdiklerini anlarız. İşte bunlar gibi gözlemlerimize dayanan bir çok bilgiyi küçüklükten itibaren bilinçaltımıza yerleştiririz. Sadece kişiler üzerinden gitmeyelim. Yaşadığımız toplum da bize hayatla ilgili bakış açıları kazandırır. Toplumun etik değerleri, kuralları, görüşleri. Kısmen bunlar da bize bazı şeyleri entegre edebilir. Bunlar haricinde nerede yaşadığımız, nasıl şartlarda hayatta kaldığımız da çok önemlidir. Mesela taşrada yoksulluk içinde yetişen bir çocukla, yaşamı boyunca gelecek kaygısı gütmeyen bir çocuğun hayata bakış açılarının aynı olmasını bekleyemeyiz. Do-

layısıyla hayatta kendilerine oluşturdukları yol, yöntem ve karakterin de benzer olmadığını

söyleyebiliriz. Bunun gibi hayatta bir çok örnek olabilir. Ama bence kesinlikle değişmeyen veya değişemeyen hiç kimse olamaz. Çünkü karakter her zaman evrilebilecek bir olgudur. Bunun için de bize farklı bakış açıları kazandırabilecek, farklı doğrular öğretebilecek, farklı hikayeler anlatabilecek insanlarla karşılaşabilmek... İşte o zaman herkes değişebilir.

Elanur Sert 9/C

DEĞİŞİMİ FARK ETMEK

SOHBET

İnsanlar değişir. Belki yüzlerce kez duymuşumdur bunu. Ama neden değişir? Nasıl değişir? Sadece fiziksel olarak mı değişir, yaşadığı olaylar yüzünden mi değişir? Gibi birçok soru sorulabilir. Ancak benim en çok merak ettiğim soru şuydu: "*İnsan değiştiğini nasıl anlar?*" Büyüdükçe çok daha kolaylaştı fark etmek. Önceden anlamadığım birçok şeyi anlayabiliyorum artık. Önceden gözüme çok küçükmiş gibi görünen şeyler günümü beraber eden sorunlara dönüşebiliyor ve muhtemelen şu an çok önemliymiş gibi gelen şeyleri bundan birkaç yıl sonra hatırlamaya-çağım bile.

Neden peki? Gerçekten önemsiz şeyler olduğu için mi hatırlamayacağım? Bence hayır. Geçmişteki ben için her zaman önemli olacak. Ama gelecekteki ben için önemsiz. "Neden?" Sorusunun ise cevabı çok basit aslında: Değişim. Büyüyorum, büyüdükçe değişiyorum. Her anlamda ister fiziksel ister duygusal...

"*İnsan değiştiğini nasıl anlar?*" Sorusuna gelirsek, bunun için bir yol buldum: öncelikler. Kafamda önceliklerimi düşünüyorum. Ve bir yıl önce listemde olan şeylerle şu ankiler arasında dağlar kadar fark var. 1 yıl. Sadece 1 yıl. "Ne kadar değişebilirsin ki?" Diyebilirsiniz. Veya "Daha 15 yaşındasın, biraz abartmamış mısınız?" Diye de düşünebilirsiniz. Ancak asla katılmıyorum. Eğer bu konuları düşünüyorsanız, bunları fark edecek kadar değişmişsinizdir. Ne kadar değiştiğiniz hakkında yorum yapmaya başladıysanız, yeterince değişmişsinizdir.

Eyüp İsa Güneş 10/B

TENEFFÜS ZAMANI

MAGAZİN

SELAMLAMA

Değerli Yücel Boru Fen Lisesi halkı ve kıymetli gazetesever-okurlar,

Bendeniz, ismine lüzum olmayan, sizler gibi bir YBFL üyesi olarak; kıdemsiz-kıdemli, kızılı-erkekli, öğrenci öğretmen ya da “Metin Üstüner Bey” in de iletmiş üzere “köle-efendi” fark etmeksizin hepinizi en içten dileklerimle selamlıyorum.

Gazetemizin, gündemin en sıcak olmasa da sıcak gelişmelerini her sınıftan ve koridordan toparlayıp soyup, pişirip üstüne bir yumurta kırıp biraz da kaşar ekleyip önünüze hakiki bir menemen gibi sunan “MAGAZİN” bölümünün ilk yazısını sizlere sunmaktan doygun bir memnuniyet duyuyorum.

Aranızdan “*Ne gerek var şimdi bunlara?*” diyenleri duyar gibiyim. Ne var ki “Nurcan Polat Hanım” in dediği gibi “*İnsanoğluyuz, magazin kısmını seviyoruz.*”

İlk olarak gözlerinizi geçen seneden bu yana aralarında küçük, tatlı bazen ALEVLİ ve ATEŞLİ tartışmalar dönen “değerli” fizik dersi öğretmenimiz ve onun bildirdiği üzere “o kadar da değerli olmayan” matematik dersi öğretmenimize çevirmenizi istiyorum:

METİN ÜSTÜNER ve GÖKMEN BALCI ATIŞMASI

Alevlenen tartışmalar fizik derslerimizde işlediğimiz “ısı sığası” temasına konu olmaya başlamışken matematik dersinde bunlardan bahsetmemiz dersi üç bazen dört dakika kay-

natmaya yeter hale gelmişken Metin Hocamızın bir örnek içerisinde Gökmen Hocamızı kullanması vurulan en ağır fiziksel darbeydi:

“Mesela Gökmen’in kütlesi büyük olduğundan ısı sığası da daha fazla, o buzullara gitse buz kalmaz!” deyişi OLDUKÇA ağır olmasına rağmen Gökmen Bey’in de lafin altında kalmayarak darbeye bir başka hamleyle karşılık vermiş olduğunu düşünenlerse FECİ HALDE yanılıyor!

Zira Gökmen Hocamız “Benim göbeğime laf edeceğine KENDİNİN-KİNE bak!” demek yerine:

“Bazen en büyük bilgelik sessizliktir.” şeklinde yanıtladı kendisini.

Lütfen bizler de bazen birer bilge gibi davranalım ve sessizliği doğru yerde bir hamle olarak kullanalım.

Metin Üstüner ise geçmişteki “karşılayamadığı bu ani smacı” unutmamışa benziyor. “*Aman nedir yani ‘alt tarafı matematik’ değil mi!*” deyişinde de belli bir hüsrana yatıyorsa benziyor.

GÖKHAN DUMAN TURNUVASI ve FİNAL MAÇI

“Karşılayamadığı Ani Smaç” demişken geçen sene başlayan “GÖKHAN DUMAN TURNUVASINDA” tek bir takım olarak oynamış ve oldukça başarılı olmuş 9/A şubesi öğrencilerinden dördü aynı sınıfa düşmüş “alev alev yanan ve yakan” kızıl saçlarıyla Tuğçe Nisa Çiçek takımından ayrı sınıfa dü-

şen tek kişi olmuş gibi görünüyor. Finale yükselen takımları, 12 ve 11. Sınıf çoğunluklu rakiplerine resmen emekli olmaları gerektiğini ima ediyor. Tabi ki geçen senenin 9A, bu senenin çoğunlukla 10B şubesinden kişi barındıran takımımızın,

onlara büyük bir hürmet ve hayranlık duyduğu tüm serzenişlerinden belli.

Kim bilir, belki gelecek seneye kalmadan hayranlık duyulanlar onlar olurlar. Yalnızca Tuğçe Nisa değil, muhteşem ötesi kurtarışları ve pasöre tam isabetli paslarıyla Rana ve Sena Ayar ikizleri –üstelik bir o kadar da afili ve çekici- ile isabetli servisleriyle Bünyamin Alptuğ Öztürk, maçın kazanılmasına vesile olacak olan sayabildiğim kadarıyla 10'dan fazla sayı alan smaçları ve servisleriyle durdurulamaz bir oyun sergileyen Halilcan Özmen, son anlarda daha da bir geliştirdiği ve uzmanlaştığı harika bloklama yetenekleriyle çok güçlü –Arda Gevher'inkileri bile- smaçları dahi durduran Ahmet Yasir Irgaz'ın yetenekleri onları emekli edecek bir sonraki nesle kadar anlatılacak gibi duruyor.

Rakipleri; Okşan Girgin Holoğlu'nun da bulunduğu, kesinlikle söylenebileceği şekilde turnuvanın en GÜÇLÜ karma takımıydı.

Koordinasyon olarak olmasa da saldırı gücü olarak cephaneleri doluydu. Ömer Dinç'in nefes kesen bazen umut bazen kafa kol kıran smaçları, Kaan Taha Cebeci'nin uzaya sıçrayıp attığını sanacağınız libero düşmanı servisleri, Özgü Melek Öztürk'ün “E Ama Yok Artık Canım!” dedirten kurtarışları ve daha nice ihtişamlı hareketlere sahiptiler. Bedensel

avantajları bir köşeye bırakmanın mümkün olmadığı bir maç olduğu rahatlıkla, maçı izlemeyen biri tarafından bile söylenebilirdi. OLAĞANIN ÜSTÜNDE bir smaç performansı gösteren Ömer Dinç'in kolunda roketatar olduğunu düşünen bir grup bile var. “Saldırı en iyi savunmadır.” ilkesini resmen benimseyen ve özümseyen takımın kurtarışları ise bir o kadar kötüydü. Ancak bu, gelecek neslin yıldızlarına daha iyi bir oyun oynama imkânı yaratmadı.

Maç günü, Tuğçe Çiçek'in de en iyi günü sayılmazdı. Özellikle, servisi fileye takıldık-tan sonra takımın neşesi haline gelmiş olan Ahmet'in de moralinin bozulmasından sonra bir de koordinasyonu sağlayan Rana ve Sena ikizlerinin de ayrı düşmesiyle ilk sette hatırı sayılır bir mağlubiyet almaları da kaçınılmaz oldu.

İkinci sete çok daha kötü bir başlangıç yapan şampiyon takım 5-1'lik bir farktan sonra arayı kapatmaya başladı. 10-10'da eşitlendikten sonra takımların arasındaki fark uzun bir süre 1 veya 2 puanı geçmedi en son 20-17 ye yükselen takım aradaki farkı korumasına rağmen rakibinin yükselmesine engel olmadı. Vurdıkları smaçlardan birinin Halilcan Özmen'in sarsılmaz kollarına çarpması ile kendi sahalarını boylaması bir oldu. Bu VAHŞETİM-

Sİ blok dahi sonucu değiştirmeye maalesef ki yetmedi. Skor tahtası 19-24 ü gösterirken atılan DEHŞET bir servis son noktayı koydu.

İki takım da çok iyi yarıştı ancak her turnuvanın bir kazananı olurmuş.

ŞAMPİYONUMUZA TEBRİKLER.

İkinciler hatırlanmaz derler ancak siz her zaman ve daima bizim tarafımızdan hatırlanacaksınız takım, tebrikler.

Turnuvanın kazananları da belli olduğuna ve ödülleri verme vakti geldiğine göre en yürekten duygularla umuyoruz ki bu “DEĞERLİMİZ, DOKTORUMUZ, Gökhan DUMAN’A” duyduğumuz hasretin de sonunun geldiğinin alametidir!

ÖĞRETMENLER ODASI

Öğretmenlerimizle ilgili haberler bitti diye düşünüyorsanız hiç kendinizi yormayın efendim.

Fahriye Gürarlan Hanım geçen yılki özgünlüğünü ve tanınmışlığını gün geçtikçe azaltacağına artırarak devam etmiş olacak ki kısmen sıkıcı ve sıradan sayılabilecek tek yeri olan saçını çarpıcı ve güzel bir eşsizliğe bürümüş. Havalandırmış ve geçtiği her yeri ALEV ALEV yakan bir asaletle kavuşmuş.

Okulumuza ve öğretmen kadromuza yeni katılan öğretmenlerimizden **Şeyda Şahin** ise varışıyla sempatinin ve hoşlantının odağı oldu. Sevecen gülümsemeleri kalpleri kahve içinde erimiş bir marşmelova çeviren öğretmenimize sevgilerimizi iletiyoruz. (Hala kahve içinde erimiş marşmelov dene-

meyen varsa koşup su kaynatıp içine bir tatlı kaşığı kahve, iki tatlı kaşığı şeker koyup üzerine marşmelov atıp yarım dakika kadar bekledikten sonra eriyen marşmelovları hapur hapur yiyebilir.)

Yeni kimya öğretmenimiz **Hacer Sümer**’se kesinlikle akıllara

küçük ya da büyük, endişe içeren sorular bıraktı. “İlk derslerden ders mi işleyecek gerçekten?” sorusu ortalıkta dolaşsa da Hacer Sümer Hanım üzerindeki korku ve endişe dolu bakışları tek bir gülümsemeyle hayranlığa çevirebilecek bir mükemmelliğe sahip. Tek bir kakhahası yeryüzündeki insan ırkının eriyerek yok olmasına neden olabilir.

Her ne kadar Yusuf Hocamızın bizi bırakıp “ALLAHIN TÜBİTAK’I”na gitmesi bizi üzse de **Emrah Temurboğa**’nın ders anlatırkenki heyecanı kırgınlığımızı azıcık da olsa teselli ediyor.

Henüz ilk dersine girmediği sınıfları bile kendine HAYRAN edebilecek bir asaleti ve duruşu olan, oldukça sade ve şık giyinişe sahip olan **Suna Hanım**’a aksesuar olarak dudağının üstündeki küçük ben dahi yeterli. Kendisi şık olmakla kalmayıp öğrencilerinin de şık ve güzel görünmesini isteyen Suna Hocamız zorlama değil doğuştan gelen gibi görünen bir otoriteye ve liderlik özelliğine sahip.

Şimdilik kendisini çok iyi tanımasak da **Şinasi Kavlak Bey**’in ani soruları anlaşıldığı kadarıyla bütün öğrenci halkını ŞOKA sokuyor. Elbette ki nazik ve kibar tavrı onu alelade bir müdürden üst safhalara taşıyor. Umarız ki Şinasi Hocamızı tanıma ve sevmeye imkânına en kısa sürede ulaşırız.

Son olarak her kademedem, her şekilden ve düşünceden arkadaşımıza bu sene akılda kalıcı romanlara olmasa da webtoonlara konu olabilecek bir yıl geçirmelerini diliyoruz.

Bir sonraki haberde, bir sonraki gündemde ve en önemlisi: Bir sonraki fısıltıda görüşmek umuduyla.

~*Saygılar B.H.*

**Gazetemize Abone Olun,
Yeni Çıkan Sayılardan
İlk Siz Haberdar Olun...**

GENÇ ADAMIN DEFTERİ

Kevser Bostan 10/A

HİKÂYE

Serin ve yağmurlu bir sonbahar akşamıydı. İnsanlar şemsiyelerini sert esen rüzgardan korumaya çalışarak kaldırımlarda kalabalık oluşturuyordu. Kimileri durakta tıkiş tıkiş beklerken kimileriye yaya geçidinden geçerken süratli arabalardan kaçıyordu. Fakat o ıslanmasına aldırmıyordu. Bir binanın girişinde, yavrularını soğuktan korumaya çalışan anne kediye mama vermiş daha sonra yavrularına zarar vermek istediğini sanmasın diye bir iki adım geri çekilmişti. Sıcak kalpli bir gençti o. Çevresindekiler onu yanlış tanısa da... Eve girer girmez anahtarını portmantoya bıraktı. Islak kısa saçlarını karıştırarak odasına yöneldi. Boy aynasının önüne geçti. Daha yeni çıkmaya başlayan sakalları onu yaşça büyük gösteriyordu. Koyu kahve saçlarına dokundu yeniden. Stresten midir bilmez, saçları dökülürdü ve yine elinde kaldı birkaç tel. Saçlarıyla uyumlu kahve hırkası vardı üstünde, yıllar önce gizliden gizliye hoşlandığı kız doğum gününde vermişti. Aklına geldiğinde kendini yine gülümserken buldu. Aynadan gözüne ilişen hatıra defterini gördü. Ne ara ortaya çıktı hatırlamıyordu. Belki sabah aldığı ilaçların etkisiyle çıkarttı onu günyüzüne. İçinde vücudunu yakan duyguları hisset-

Çizim: Ecrin Sağ

ti. Eskisi gibi hissediyordu. Tüm geçmişini geride bırakarak taşınmıştı bu şehre. Seneler önceki duyguları, kanın beynine sıçramasına neden olmuştu. Arkasını döndü ve yaklaştı deftere. Yaklaştı, yaklaştı. Camın önündeki koltuğa oturmuş, ayaklarını sehpaye uzatmış biçimde sayfaları karıştırıyordu. “Canım arkadaşım, nasılsın? Umarım iyisindir. Bu lise yıllarını seninle beraber dolu dolu geçirmek çokk güzeldi. Belki de bana en güzel yıllarımı yaşattın. Son haftalarım çok zor geçiyor. Hastane duvarları üzerime geliyor. Bazen bilincimi kaybediyorum. Yani doktorlar öyle söylüyor. Her sabah okula giderken bıraktığın çiçekleri biriktiriyorum. Bir gün iyileştiğimde beraber toplayacağız, söz veriyorum. Hatta papatya tacı da yapalım. Galiba konuyu biraz dağıttım. Neyse, sen ne zaman istersen ben sana yine sayfalarca yazı yazarım. İyi ki varsın, kendine çok dikkat et.”

Sayfanın geri kalanı gülen yüzler ve rengârenk çiçeklerle doluydu. Genç adamın gözleri dolmuştu. Zar zor gülümseyerek sehpaye bırakmıştı defteri. Üç sene olmasına rağmen atlatamamıştı. Çünkü daha bu sabah kızın mezarına kendi elleriyle yaptığı papatya tacını bırakmıştı.

DÜNYA VE SEN

SOHBET

Tanımlar ve beraberinde getirdiği kalıplar: bir takım saçmalıklar. Ruhları oluşturan ve onları farklı kılan şey her insanın her duygudan farklı miktarda barındırması ve her duyguyu hayatında farklı bir şekilde yansıtmasıyken bütün dünyanın insanları belli gruplara ayırarak adlandırmaya çalışması niye? İyi ve kötü, dramatik ya da duygusuz, çok umursamaz veya duygularını uçlarda yaşayan. Zeki? Hayır, aptal. Elinde toplam beş seçeneğin var, hepsi birbirine benzer. Ama karar vermek zorundasın, bu verdiğin karar senin bütün hayatına yön verecek. Yüzde yirmi ihtimalle hayatın iyi bir yöne gidecek. Çünkü seçmek bu kadar basit işte: kalıpları hazırlamak, insanları o kalıplara uymaya zorlamak ve belirli alanlara itmek. Zeki misin? Yerin hazır. Çalışkan? İstedğini almak için yırtınmak zorundasın. Sanata ya da spora düşkün? Fazlasıyla zorlu bir yolculuk. Yeteneğini keşfedecek fırsatı bulamamış? Kalıplara zorla sokmak için biçilmiş bir kaftan. Her şey fazlasıyla sert ve keskin. Siyah ve beyaz var, gri yok. Bir suçun mu var? Nedeni önemsiz, sen suçlusun. Altında yatan duyguların, sebeplerin bir yeri yok bu dünyada. Ya da bir görevini yerine getiremedin, çok zor bir durumdaydın hatta zor bir durumda olmana bile gerek yok, sadece iyi hissetmiyordun ve yapamadın. Bedelini ödemek zorundasın: yaptığın ya da yapmadığın, yapamadığın, her şeyin. Aldığın nefesin bile bir bedeli var bu dünyada. Belki de bu yüzden her gün yüzlerce nefesin kesilişi. Kader, insanın doğduğu yeri belirler; ailesini belirler. Aile ve coğrafya ise insanın toplumdaki statüsünü belirler. Elinde olmadan oluşan bu statüyü değiştirmek için yıllarca uğraşırın belki, çünkü sen, o olmak istemiyor-

sun; çünkü o statüyü sen yaratmadın. Başkaları tarafından yaratıldı ve yıllarca da başkalarının yüzünden savruldu. Ya hor görüldün ya da göklere çıkarıldın ama iki türlü de asla mutlu olamadın. Çünkü o, sen değildin, dünyanın görmek istediği kişiydi.

~Evola

Gazetede emeği geçen

Röportaj Ekibimize,

Yazım ve Noktalama Ekibimize,

Canva ve Çizim Ekibimize,

Magazin Ekibimize,

Podcast Ekibimize

ve tüm yazarlarımıza teşekkür ederiz.

Gelecek sayılarda görüşmek üzere...

Ekibimize katılmak için aşağıda yer alan mail adresinden iletişime geçmeniz yeterli.

